

Като свърши разказът си старятъ, г-жа Маргарита ѝ цѣлунъ, станъ, събуди заспалыйтъ до краката ѝ Мервена и каза, че иска да ся завърне у дома си. А не ся подвоихъ да си тръгнъ и азъ стврѣменно, като бѣхъ убѣденъ че имаше да ѝ досади моето придружаваніе; защото освѣнь не-сравненнѣтъ мойъ маленкостъ спрямо богатѣтъ онѣзи момъ, състанваніето ѝ само съ едного не ѝ докачаше, понеже отхранена въ Англійско поселеніе, зела бѣ най-свободното възпитаніе което Англичанитѣ даватъ на момичетата. А знайно е че Англичанитѣ устъпватъ на женитѣ прѣди оженваніето имъ всичкѣтъ независимостъ, който ный допущамы когато вече злоупотрѣбеніето ѝ стане непоправимо.

И тѣй, като излѣзохъ въ сѣщото врѣме изъ градинѣтъ, хванѣхъ стремятъ (зингыѣ) на коня додѣ да възѣхне тя, и тръгнѣхмы къмъ дома си. А като повървѣхмы малко,

— Жалъ ми е, рече, господине, защото побъркахъ сладкитѣ ви приказки.

— Не, господже; понеже бѣхъ отъ рано още тамо, азъ ви прощавамъ и ви благодарѣхъ.

— Вы много пригодавате на добрѣтъ ни съсѣдкѣ, и за туй майка ми ви е признателна.

— А момичето на г-жѣ майкѣ ви? попытахъ азъ засѣбно.

— Азъ, о, господине, не ся прѣхласвамъ тѣй лесно. Ако изисквате да ся чудѣхъ съ васъ, трѣ-